

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: J.K., nar. ... , bytem ...,
proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, sídlem Škroupova 18,
306 13 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.6.2017, č. j. DSH/7041/17,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků ze dne 25.4.2017, čj. MMP/097974/17, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 18 odst. 4) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 8.000,- Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 8 měsíců a náhrada nákladů řízení 1 000 Kč.
2. Žalobce v žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože se

žalovaný řádně nevypořádal s odvolacími námitkami. Žalovaný podle žalobce ignoroval, že na fotografii záznamu o přestupku se nacházejí 2 vozidla, a není proto zřejmé, které z nich bylo změřeno, a to tím spíše, že na fotografii není záměrný kříž a u vozidla není čitelná registrační značka. Ve spise jsou podle žalobce vyfotografována odlišná vozidla, neboť je odlišná scenérie okolí. Mezi fotografií ze záznamu o přestupku a ostatními fotografiemi ve spise není žádná souvislost, protože byly pořízeny v jiném časovém rozmezí a jde o různá vozidla. Na snímku vozidla s čitelnou RZ jsou v pozadí budovy a vlevo bílé vozidlo. Na snímku s nečitelnou RZ v pozadí nejsou žádné budovy a vlevo je Škoda Octavia bílé barvy. Kdyby bylo pravdivé tvrzení policistů, že vozidlo zastavili, vyfotili a po očištění RZ znovu vyfotili, musela by být scenérie stejná. Podle žalobce také policisté vypovídali odlišně, když podle jednoho z nich měl žalobce uvést, že si nečitelné RZ nevšiml, a podle druhého, že nebude stavět každých 5 km a čistit RZ. Podle žalobce nelze obecně bez dalšího přikládat vyšší váhu výpovědím policistů oproti výpovědím účastníků řízení. Policisté také podle žalobce nepravdivě uváděli, že byla provedena dechová zkouška na alkohol přístrojem Dräger. Žalobce v této souvislosti žádal předložení protokolů dechových zkoušek z předmětného přístroje v inkriminované době, což mělo prokázat, že žádná zkouška neproběhla. Žalobci tím bylo znemožněno provést důkaz snižující věrohodnost policistů. Žalobce v žalobě dále poukazoval na to, že žádal provedení výslechu svědků A.C. a P.H., kteří měli být přítomni silniční kontrole. Neprovedením žalobcem navržených důkazů podle něho došlo k porušení čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Žalobce také žádal provedení důkazu návodem k obsluze rychloměru, neboť jinak nelze dospět k závěru o tom, že byl návod dodržen, protože v návodu se uvádí, že rychloměr lze používat k měření rychlosti za dodržování návodu k obsluze. Žalobce měl za to, že nemohl tvrdit, jak konkrétně nebyl návod dodržen, když mu nebyl předložen. Žalobce v žalobě rovněž tvrdil, že se sice omluvil z jednání dne 22.7.2017, ale nevzdal se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a navíc navrhl řadu důkazů. Proto legitimně očekával nařízení nového jednání. Správní orgán prvního stupně navíc vydal rozhodnutí až cca 2 měsíce po jednání což je nezákonné, jak konstatoval NSS např. v rozsudku ze dne 18.2.2015 čj. 2 As 161/2014-57, podle něhož závěr, že si účastník řízení nemůže sám učinit úsudek, kdy je shromažďování podkladů ukončeno, nutno vztáhnout i na situaci, kdy bylo provedeno ústní jednání v jeho nepřítomnosti, ale v tento den nedošlo k vydání rozhodnutí, a z postupu obviněného je zjevné, že se projednání věci účelově nevyhýbá.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a plně odkázal na napadené rozhodnutí.
4. Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 3.1.2017, podle něhož žalobce v tento den v 13:26 hod. řídil osobní motorové vozidlo značky VW Passat, RZ: ..., v Plzni v ulici U Seřadiště, ve směru do centra města a byla mu naměřena rychlost 97 km/h již po odečtení odchylky, byla tudíž překročena stanovená maximální rychlost 50 km/h. Měřeno bylo rychloměrem MicroDigiCam LTI. Žalobce se nevyjádřil do oznámení o přestupku, pouze je podepsal. Podle úředního záznamu PČR, Městského ředitelství policie Plzeň, z téhož dne, bylo vozidlo zastaveno před firmou OBB, na ulici U Seřadiště čp. 223. Přední RZ nesplňovala podmínky pro provoz na pozemních komunikacích, neboť byla znemožněna čitelnost RZ. Řidič následně RZ očistil. K tomu byly pořízeny fotografie vozidla VW Passat nejprve se zašpiněnou přední RZ, kde je zachyceno vozidlo na komunikaci a v pozadí zaparkovaná vozidla a areál stavební firmy. Stejně vozidlo s již čitelnou RZ je zachyceno již zaparkované v řadě stojících vozidel. Podle úředního

záznamu dále byla provedena dechová zkouška na alkohol přístrojem Dräger, která byla negativní.

5. Ze záznamu o přestupku pořízeného rychloměrem je zřejmá vzdálenost měření, vozidlo má nečitelnou poznávací značku z důvodu jejího znečištění a snímek zobrazuje jediné vozidlo, celé uprostřed snímku, ve směru na příjezdu, pouze na levém okraji snímku je viditelná malá část jiného vozidla bílé barvy jedoucího v pravém pruhu. Součástí spisu je také ověřovací list k rychloměru s datem zkoušky 13.4.2016 a s platností na jeden rok.
6. Správní orgán nařídil jednání na 22.2.2017. Předvolání (s poučením o možnosti provedení jednání bez přítomnosti žalobce podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích) žalobce převzal 3.2.2017. V předvolání byl žalobce také poučen podle § 36 odst. 3 správního řádu s tím, že právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí bude mít v závěru jednání. Žalobce byl také informován o tom, že bude při jednání proveden výslech zakročujících policistů.
7. Svědek M.Č. při jednání uvedl, že předmětného dne byl řidičem služebního vozidla. místo měření bylo v ulici U Seřadiště v Plzni. Ve směru do centra, poblíž firmy OBB. služební vozidlo bylo zaparkované na parkovišti u této firmy. Bylo měřeno laserovým radarem MicroDigiCam LTI, postaveném na trojnožce vedle vozovky tak, aby obsluha radaru měla výhled na vozidla. Ihned po naměření bylo vozidlo zastaveno na místě, kde stálo služební vozidlo policie. Svědek ztotožnil žalobce a provedl dechovou zkoušku. Řidič podle něho s přestupkem spočívajícím v překročení rychlosti souhlasil, ale přestupek nebylo možné vyřídit na místě s ohledem na míru překročení rychlosti. Přední RZ na vozidle byla znečištěná sněhem a nečistotami z vozovky. Žalobce si toho nebyl údajně vědom. Svědek pořídil foto RZ před i po očištění. Tento přestupek byl vyřešen domluvou. Svědek potvrdil, že byl k obsluze radaru proškolen a ve výhledu na měřené vozidlo mu nebránila žádná překážka. Ve vozidle byl řidič sám.
8. Svědek M.B. potvrdil rovněž místo měření a měření radarovým rychloměrem na trojnožce. Tento svědek byl obsluhou radaru a také zastavil po změření vozidlo. Ve vozidle byl žalobce sám. Byla provedena dechová zkouška, ale byla negativní, proto se záznam o ní netiskne. Vozidlo bylo od změření do zastavení na dohled. Přední RZ byla znečištěná a zakrytá sněhem, na což svědek žalobce upozornil. Žalobce ji pak očistil, i když uvedl, že nebude stavět každých 5 km a čistit RZ. Rovněž tento svědek potvrdil, že byl k obsluze radaru proškolen a že bylo měření prováděno v souladu s návodem k obsluze.
9. Ve vyjádření ze dne 22.2.2017 žalobce (prostřednictvím zmocněnkyně) uvedl, že se vzdává účasti na jednání v tento den a žádá, aby byla jeho věc v souladu s § 74 odst. 1 zákona o přestupcích projednána v jeho nepřítomnosti. Současně žalobce uvedl, že přestupek nespáchal, na záznamu o přestupku není zachyceno jeho vozidlo, ani ho neřídí. RZ je nečitelná, tudíž není prokázáno, kterým konkrétním vozidlem došlo k překročení rychlosti. Žalobce popřel, že by podepsal výstup ze silniční kontroly. Podle žalobce žádná dechová zkouška neproběhla. Žalobce navrhl doplnit dokazování o návod k obsluze rychloměru, protokoly dechových zkoušek z předmětného alkotesteru, dále doklad o autorizované konverzi listu s fotografiemi vozidla, původní elektronický datový soubor podepsaný uznávaným elektronickým podpisem a důkaz, že tento elektronický soubor pochází z rychloměru výr. č. UX018180.
10. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí správní orgán uvedl, že dne 22.2.2017, po skončení ústního jednání, obdržel správní orgán písemné vyjádření k věci. Bylo sepsáno M.Š. Součástí tohoto podání nebyla plná moc prokazující zmocnění k zastupování

obviněného. Plná moc byla správnímu orgánu doručena 8.3.2017. Správní orgán vycházel z fotodokumentace pořízené policisty, na niž je zachyceno vozidlo tov. zn. Volkswagen s detailem na přední registrační značku. Na dalších dvou snímcích je zachyceno vozidlo s detailem na zadní registrační značku a s detailem na přední část vozidla a řidiče v době, kdy byla přední registrační značka ještě znečištěna. Výpovědi zakročujících policistů v důležitých bodech vzájemně korespondují, shodují se ve významných skutečnostech potřebných pro posouzení věci, zároveň korespondují s oznámením přestupku a s úředním záznamem, proto správní orgán hodnotil svědecké výpovědi jako věrohodné. Správní orgán se neztotožňuje se zmocněncem, že obviněný přestupek nespáchal. Toto prokazují zejména svědecké výpovědi policistů, kteří oba shodně uvedli, že změřili rychlost jízdy vozidlu VW Passat. Vozidlo měli od okamžiku změření do zastavení na dohled, tedy byla vyloučena záměna vozidla či řidiče. Obviněný byl ztotožněn na základě předložených dokladů a následnou lustrací v policejních evidencích, kdy foto souhlasilo s kontrolovanou osobou. Podpis obviněného na oznámení přestupku je totožný s podpisem na doručence písemnosti Oznámení o zahájení řízení o přestupku. Podoba osoby obviněného je správnímu orgánu známa z důvodu, že se osobně dostavil za účelem nahlédnutí do spisu, přičemž jde o tutéž osobu, která je na fotografii ve vozidle. Správní orgán nemá pochybnosti o osobě řidiče v inkriminovanou dobu. Ačkoli vlivem povětrnostních podmínek došlo ke znečištění přední registrační značky vozidla, nepanují pochybnosti o tom, že rychlost jízdy byla změřena právě vozidlu obviněného. K tomuto závěru správní orgán dospěl zejména po zhodnocení obsahu svědeckých výpovědí policistů, ze kterých vyplývá, že rychlost jízdy vozidel monitoruje laserový rychloměr sám, automaticky, a v případě zjištění překročení nejvyšší dovolené rychlosti zobrazí foto dotčeného vozidla. Nemohlo tudíž dojít ke kontrole jiného vozidla, čemuž odpovídá i fakt, že policisté upozornili obviněného na znečištěnou registrační značku, vozidlo zaznamenali před a po očištění RZ. Správní orgán záznam o přestupku považuje za kvalitní snímek v dostatečném rozlišení, kdy ve středu snímku se nachází pouze vozidlo VW Passat, přičemž skutečnost, že je na něm nečitelná registrační značka, nebylo možné nijak ovlivnit. Vzhledem k tomu, že policisté vozidlo od doby změření do doby zastavení měli neustále na dohled a následně zjistili registrační značku, nečitelnost přední registrační značky na snímku nezakládá pochybnosti o identifikaci vozidla. Svědeckými výpověďmi bylo prokázáno, že fotografie byly pořízeny v průběhu silniční kontroly po zastavení změřeného vozidla. Je irelevantní, z jakého úhlu pohledu bylo vozidlo před a po očištění registrační značky vyfoceno či jaké předměty se na fotografiích nacházejí. Výpovědi svědka B. bylo prokázáno, že měření proběhlo zcela v souladu s návodem k obsluze, přičemž jmenovaný policista, který zařízení obsluhoval, uvedl, že byl k této činnosti řádně proškolen. I svědek Č. vypověděl, že k obsluze měřiče byl proškolen on i jeho kolega. Měření bylo provedeno osobou odborně způsobilou, a to ověřeným měřícím zařízením. Skutečnost, že z této činnosti vznikl výstup v podobě fotografie zachycené na Záznamu o přestupku se všemi nezbytnými údaji, potvrzuje správnost měření a správní orgán nepřipouští návrh na důkaz pro nadbytečnost. K žádosti zmocněnce na doložení protokolů o provedených dechových zkouškách správní orgán uvedl, že výpovědi policisty B. bylo prokázáno, že dechová zkouška byla provedena, a protože vyzněla negativně, nebyl vytištěn záznam o jejím výsledku. Výsledek dechové zkoušky nemá žádný vztah k projednávanému protiprávnímu jednání. Správní orgán tedy nepřipouští provedení tohoto důkazu z důvodu, že není způsobilý prokázat skutečnosti týkající se dané věci, je zcela nadbytečný. K návrhu, aby byli vyslechnuti svědci A.C. a P.H. správní orgán uvedl, že výpověďmi policistů bylo prokázáno, že žalobce byl ve

vozidle sám.

11. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že na snímku absentuje záměrný kříž. Správní orgán odkázal na rozsudek NSS č.j. 3 As 82/2012-27 ze dne 16.1.2013, v němž NSS konstatoval, že na základě odborného vyjádření ATS-TELCOM PRAHA, a.s. a svědecké výpovědi zasahujícího policisty lze správnost výsledku měření rychlosti považovat za prokázanou. Skutečnost, že došlo ke změření nedovolené rychlosti rychloměrem, který nevykázal chybové hlášení, přičemž policista vypověděl, že postupoval v souladu s návodem k obsluze, prokazuje, že žalobce s vozidlem překročil nejvyšší dovolenou rychlost. Správní orgán v dané věci uvedl, že nemá důvod zpochybňovat měření rychlosti, když bylo provedeno k tomu schváleným silničním rychloměrem, který byl platně ověřen. Z výpovědí policistů vyplývá, že po změření vozidla v osobě řidiče ztotožnili žalobce. Pak je zcela irrelevantní, že registrační značka je na snímku z radaru nečitelná. Žalobce konkrétně nenamítal, jakým způsobem neměl návod k obsluze být dodržen. Žalobcovo konstatování tak zůstalo ve spekulativní rovině a nebylo způsobilé rozumně zpochybnit úvahu správního orgánu, že pokud měření rychlosti proběhlo v době platnosti ověření měřícího zařízení proškoleným policistou, který postupoval v souladu s návodem k obsluze, byla rychlost změřena správně. Správní řád nestanovuje, že by nebylo možné spojit seznámení s podklady s jiným úkonem v řízení, tedy i s ústním jednáním. Správní orgán však musí dát účastníkovi řízení jednoznačně najevo, že možnost vyjádřit se k podkladům bude účastníkovi dána právě při provádění určitého úkonu. Správní orgán I. stupně dal v předvolání k ústnímu jednání jednoznačně najevo, že možnost vyjádřit se k podkladům v rozhodnutí bude dána právě při jednání. Žalobce se o možnost uplatnit veškerá procesní práva připravil sám svojí neúčastí u ústního jednání, proto nelze přičítat správnímu orgánu popření práva žalobce na spravedlivý proces.
12. O věci samé bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.
13. Žalobu soud neshledal důvodnou.
14. Soud neshledal důvodným tvrzení žalobce, že na fotografii záznamu o přestupku se nacházejí 2 vozidla, a není proto zřejmé, které z nich bylo změřeno, a to tím spíše, že na fotografii není záměrný kříž a u vozidla není čitelná registrační značka. Jak již soud výše uvedl, snímek z rychloměru zobrazuje jediné vozidlo – VW Passat, a to celé uprostřed snímku, ve směru na příjezdu, pouze na levém okraji snímku je viditelná malá část jiného vozidla bílé barvy jedoucího v pravém pruhu. Nelze proto ze snímku dovodit, že by bylo změřeno jiné než žalobcovo vozidlo. Na snímku je zobrazeno vozidlo žalobce a ihned po změření byl žalobce ve změřeném vozidle zastaven policisty, kteří potvrdili, že měli od změření do zastavení vozidlo na dohled. Proto nevznikly důvodné pochybnosti o tom, které vozidlo bylo změřeno, ani kvůli absenci záměrného kříže, ani pro nečitelnost RZ. Tato okolnost byla ostatně následně při silniční kontrole vysvětlena a RZ byla očištěna.
15. Nelze akceptovat tvrzení žalobce, že byla při silniční kontrole vyfotografována odlišná vozidla, neboť je odlišná scenérie okolí, a že i mezi fotografií ze záznamu o přestupku a ostatními fotografiemi ve spise není žádná souvislost. Souvislost snímku ze záznamu o přestupku a fotografiemi pořízenými při silniční kontrole byla prokázána svědeckými výpověďmi policistů. Fotografie pořizoval svědek Čermák, který vysvětlil, že bylo vozidlo žalobce vyfotografováno před i po očištění RZ. Odlišné pozadí za vyfotografovaným vozidlem neznamena, že by šlo o jiné vozidlo, pouze to, že byly snímky pořízeny

z různých pohledů na vozidlo (jak zepředu, tak i zezadu).

16. V podstatných okolnostech zakročující policisté vypovídali shodně, proto nesnižuje věrohodnost jejich výpovědí skutečnost, že podle jednoho policisty měl žalobce při kontrole uvést, že si nečitelné RZ nevšiml, a podle druhého policisty, že nebude stavět každých 5 km a čistit RZ. Nadto není vyloučeno, že žalobce uváděl oba zmíněné argumenty, neboť si neodporují. V daném případě soud nedospěl k závěru, že by správní orgány apriori odmítly verzi žalobce oproti výpovědím policistů. Závěr o tom, že žalobce spáchal předmětný přestupek, totiž bez důvodných pochybností vyplývá z provedeného dokazování, které se neopírá jen o svědecké výpovědi, nýbrž také o ostatní podklady ve spise, a to zejména oznámení přestupku, úřední záznam a záznam z rychloměru. Z tohoto důvodu soud, stejně jako správní orgány, považuje za nadbytečné provádět výslech navržených svědků A.C. a P.H., kteří nadto i podle žalobce nebyli jako jeho spolujezdci přítomni spáchání přestupku.
17. Podle žalobce policisté také nepravdivě uváděli, že byla provedena dechová zkouška na alkohol přístrojem Dräger, což žalobce žádal prokázat protokoly o provedených dechových zkouškách z předmětného dne. Z výpovědí policistů však vyplývá, že v případech negativního výsledku dechové zkoušky se výsledky netisknou. Jelikož podle úředního záznamu i podle výpovědí policistů byla dechová zkouška u žalobce negativní, nebyl zřejmě ani v jeho případě pořízen protokol o výsledku a nelze tímto dokumentem provádět důkaz. Nadto je pro závěr o spáchání předmětného přestupku žalobcem irrelevantní, zda byla prováděna dechová zkouška, a tato nepodstatná okolnost nesnižuje věrohodnost výpovědí policistů.
18. Žádostí žalobce o provedení důkazu návodem k obsluze rychloměru se zabývaly správní orgány obou stupňů a správně pro nadbytečnost zamítly provedení tohoto důkazu, neboť žalobce nevznesl žádné konkrétní námitky, které by mohly vést k závěru, že nebyl návod k obsluze rychloměru dodržen.
19. Žalobce v žalobě také tvrdil, že legitimně očekával nařízení nového jednání s ohledem na vydání rozhodnutí teprve po cca 2 měsících po konání ústního jednání. Toto tvrzení podle názoru soudu odporuje znění žalobcova vyjádření ze dne 22.2.2017, kde žalobce (prostřednictvím zmocněnkyně) výslovně uvedl, že se vzdává účasti na ústním jednání ze dne 22.2.2017. Přitom žalobce neuvedl, že by mu v účasti na jednání bránila jakákoli překážka. Pokud se žalobce nechtěl zúčastnit ústního jednání, je to jeho právem. Jelikož byl ale žalobce v předvolání k jednání poučen, že při jednání se bude moci vyjádřit podle § 36 odst. 3 správního řádu, svou neúčastí při jednání se o tuto možnost sám připravil. Z pouhého podání písemného vyjádření nelze dovozovat, že bude ve věci nařízeno další ústní jednání. Nelze také přehlédnout, že žalobce spolu s vyjádřením nepředložil bezvadnou plnou moc a k jejímu doplnění byl následně vyzván, což rovněž znemožnilo vydání rozhodnutí ve věci vzápětí po ústním jednání.
20. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 31. ledna 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně